

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 21 SIERPNIA 1827 ROKU, WE WTOREK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

		Cieplomierz R.	Barometr.	Wiatr.	Stan nieba.
D. 20 Sierpnia	Z rana	Stopni ciepła + 15	Cali 27 linii 8,1	Południowy Południowo-wschodni	Niepewno.
	Po południu	Stopni ciepła + 19	„ — 9,0	Południowo-zachodni	Słońce.
	Wieczorem	Stopni ciepła + 14	„ — 9,8	Zachodni Południowo-zachodni	Gwiazdy.

WARSZAWA.

— *Wyjętek z listu pisanego z Rzymu do Warszawy d. 22 z. m. przez bawiącego tam Polaka.* — „Sławny rzeźbiarz Thorwaldsen przed tygodniem wysłał do Warszawy posąg Kopernika. Pomnik Xięcia Józefa Poniatowskiego prawie już ukończony i niezawodnie na przyszłą wiosnę do Warszawy odesłanym będzie. Hrabina z Tyszkiewiczów Wąsowiczowa, niedawno w czasie pobytu swego w tej stolicy, ciągle zwiedzała wszelkie osobliwości, a znakomici artyści okazywali jej swe arcydzieła. P. Tatarkiewicz, doskonalący tu swój piękny talent, ukończył kilka rzeźb zasługujących na uwagę znawców, i zamysła przedstawić je publicznie; między innemi jego dziełami jest popiersie Pani Maryi Szymanowskiej, które wkrótce do Warszawy przesłanem będzie.“

— *Z Radomia, 1 Sierpnia 1827.* — W d. 23, 24 i 25 Lipca odbył się popis publ. uczniów szkoły wojewódzkiej XX. Piłarów w Radomiu. Zaszczycić ten popis raczyli obecnością swoją: JW. Prezes Deboli, JWW. Radycy obywatelscy delegowani do czuwania nad wychowaniem młodych Sandomierzanów, Tomasz Mikułowski, Michał Skórkowski, a prócz tych dostojnych osób liczna oboje płci publiczność. Po skończonym popisie, uczniom celującym bogobojną moralnością i pilnem przykładaniem się do nauk, rozdano nagrody w książkach.

Następujący otrzymali nagrodę:

Z klasy I. Gosławski Konstanty, Jawornicki Alexander, Michalski Karol.

Z klasy II. Barciński Antoni, Rałayski Achilles, Szeliga Andrzej.

Z klasy III. Łyszczeński Grzegorz, Tchozowski Maksym, Radecki Kazimierz.

Z klasy IV. Goliszewski Franciszek, Zdzitowiecki Konstanty, Czyżkowski Konstanty.

Z klasy V. Łyszczeński Marcin.

Z klasy VI. Skibiński Józef, Kozerski Karol.

Prócz tych otrzymali publiczną pochwałę:

Z klasy I. Głowiński Sylwani, Makowiecki Błażej, Gruszczyński Felix, Erner Xawery, Jasiński Alexander, Łopaciński Michał, Sawicki Celestyn, Piątkowski Ignacy, Strondała Ludwik, Pytowski Albin.

Prócz wymienionych godni są jeszcze pochwały następujący:

Kowalewski Ignacy, Kowalewski Piotr, Jagniątkowski Albin, Szpaderski Józef, Jurzyński Wawrzenc, Modliński Konstanty, Roszkowski Antoni, Kamieniecki Teodor, Boski Władysław, Bogucki Eugeni, Prażmowski Arnolf.

Z klasy II. Mileczarski Marcin, Boski Włodzimierz, Korff Tomasz, Suski Filip, Grabowski Alexander, Stoński Maciej, Zgorzalski Felix, Tarłowski Emilian, Cieleński Józef, Olszewski Xawery, Kryszka Adolf, Kossakowski Hieronim, Kędzierski Stanisław.

Prócz wymienionych godni są jeszcze pochwały następujący:

Romer Antoni, Dąbrowski Jakób, Psarski Józef, Goliński Stanisław Skwierczyński Ignacy, Nidecki Stanisław, Rodziewicz Jan, Nidecki Stanisław, Faliński Felix, Boski Maurycy, Hasman Albin, Skubniewski Antoni, Sochaczewski Romuald, Sochaczewski Andrzej, Borowski Jan, Mąkólski Józef, Rożański Jan, Słotwiński Tomasz.

Z klasy III. Chałgosiawicz Marek, Bucznikowski Adam, Dzikowski Piotr, Kwiatkowski Łukasz, Łęcki Fortunat, Kanderath Andrzej, Smoliński Leopold, Horoch Wacław, Marczewski Ludwik, Wasilkowski Jan, Kowalski Ludwik, Czerwiński Franciszek.

Z klasy IV. Stroynowski Augustyn, Prażmowski Antoni, Pulkowski Wawrzenc, Domaszewski Michał, Nierupczyński Józef, Stepniewicz Fabian, Turski Julian, Bielski Wincenty, Lewandowski Józef, Rudzki Leopold, Wietrzykowski Piotr, Samborski Jan, Wielowieyski Karol, Lewandowski Karol, Paschal-ski Józef, Stobnicki Bogumił, Sutkowski Felix.

Z klasy V. Jaśkowski Jan, Witkowski Kajaetan, Faliński Stanisław, Jasieński Maksym.

Z klasy VI. Hermanowicz Felix, Hulanic-ki Julian, Kłomnicki Teofil, Łutowski Woyciech, Rychlicki Jan, Wyszkowski Teobald, Wysz-kowski Adam.

Popis ten zaszczycić raczyli mowami swemi JW. Prezes i JWW. Radycy. Wszyscy trzej, w wymownych i prawdziwie obywatelskich mo-

wach, wykazywali uczniom: iakie w przyszłości czekać ich obowiązki, iakie winno być ich przywiązanie ku najlepszemu z Królów, i że wszystko dla dobra ziomków i wykonania woli monarchy poświęcić, życia nawet nie wyciągając, są obowiązani. Mówiło także mowy pięciu uczniów mających przenieść się do uniwersytetu. Wykazywali w tych mowach dostojnemu naczelnikowi wdztwa, delegowanemu z Rady obywatelskiej Radcom, i publiczności: że serca ich przeniknione są wdzięcznością dla tych wszystkich którzy iakimkolwiek sposobem przyłożyli się do ich moralnego i umysłowego ukształcenia. Z czułością wymieniali wysokie o rozkrzewienie oświaty w Polsce starania N. PANA, Wysokiej K. R. W. R. i O. P. Ucząc w się uniwersytecie z rozrzewnieniem przypominać sobie będą założyciela uniwersytetu i wskrzesiciela Polski tak drogie Polakom imię.

W dniach 26, 27 i 28 odbywał się egzamen kwalifikacyiny uczniów drugoletnich klasy VI. Z 22 stawiających na tym egzaminie następujący tylko otrzymali patenta:

Białkiewicz Szymon, Czerwiński Jacek, Dankowski Franciszek, Deboli Konstanty, Głodzieyski Hippolit, Hassman Felix, Hermanowicz Felix, Hulanicki Juliusz, Kozerski Karol, Lutowski Wojciech, Ordysiński Franciszek, Porczyński Sebastian, Rodziewicz Roman, Rychlicki Jan, Rychłowski Henryk, Skibiński Józef, Szwander Adam, Wiatrowski Ludwik.

W dniu 24 Lipca odbył się egzamen roczny w szkole wyższej płci żeńskiej utrzymywanej w tutejszym mieście przez J. Panę Łęczyńską. Zaszczyciły ten egzamen swoją przytomnością damy dozorcy: JW. Prezesowa Debolina i W. Lewandowska; a prócz nich członkowie dozoru szkół żeńskich: W. JX. Kanonik Satryan, i W. JX. Rektor Klaczyński; wreszcie Radcy obywatelscy JWW. Mikułowski i Skórkowski. Zjechali się także na ten egzamen rodzice prawie wszystkich pańien w tej szkole będących. Uczennice zdawały egzamen z nauk przepisanych przez Wysoką K. R. W. R. i O. P., z tańca, i okazywały sexterna kaligraficzne, rysunkowe, i roboty ręczne. Prócz ochmistrzyni, pracowały nad tą szkołą dwie nauczycielki i pięciu nauczycieli tutejszej wojewódzkiej szkoły. Po skończonym egzaminie, z rąk JW. Prezesowej, ciągle bardzo czynnie trudniącey się ulepszeniem szkół tutejszych żeńskich, następujące panny odebrały nagrodę w książkach:

Cieszkowska Adelaida, Skotnicka Kassylada, Górka Aniceta, Gosmann Karolina.

Otrzymały publiczną pochwałę:

Czyżkowska Katarzyna, Sławęcka Antonina, Chałubińska Teresa, Szemrawska Julia, Cieszkowska Filippa, Szemrawska Urszula, Skonieczna Amelia.

z Petersburga, 26 Lipca r. s.

— N. CESARZ Jmć, pozwoiliwszy dawniey Xięciu Nikicie Trubeckiemu, dymissyowanemu Porucznikowi pułku Kawalergardów, na przeyscie do służby cywilney w stopniu tłumacza przy ministerstwie spraw zewnątrznych, ukazem

z dnia 22 b. m., przesłanym do Intendentury dworu, raczył go mianować Kamerjunkerem.

— Przez inny ukaz teyże daty, przesłany do Intendentury dworu, CESARZ Jmć raczył mianować pannami honorowemi NN. CESARZOWYCH: Panny Elżbietę Muchanownę, Maryą Spiridownę, i Xiężniczkę Zofią Obolenską.

— P. Marcinkiewicz Żaba mianowany został Prezesem 1 departamentu, a P. Dowgiła prezesem departamentu 2 najwyższego sądu gubernii wileńskiej; PP. zaś Załęski i Mikulski prezesami 1 i 2 departamentu najwyższego sądu w Grodnie.

z Paryża, 9 Sierpnia.

— Od kilku dni cały Paryż zajęty jest wystawą-
płodów przemysłu; gazety zaczynają wchodzić w szczegóły; spis nie jest dla nich zadowalający. Obeymuie on, z dodatkami, do dnia dzisiejszego, 1665 numerów; lecz nie jest uporządkowany podług przedmiotów i sal, lecz podług kolei w której przedmioty sztuk zostały nadesłane. Wystawa jest bardzo licznie zwiedzana, szczególniey od klasy rzemieślniczej. Wsłi machin widzieć można machinę parową mającą siłę 6 koni, udzielającą bezpośrednio obroty kołiste, które wynalazcą jest P. Pecqueur; równie całe sztuki mostów na łańcuchach; wzory takich mostów; gospodarski piec do pieczenia chleba, ogrzewany węglem kamiennym. Postępowanie to jest tańsze i szybsze iak używane dotychczas, gdzie w ciągu 24 godzin piec 15 razy może być ogrzany. Piec takowy kosztuje 1000 franków, i już w jedney piekarni woyskowej, na rozkaz Ministra woyny, został wystawiony. Względem sukien ganią iż są upakowane w ciasnych skrzyniach, i z tęg przyczyny nie mogą być oglądane. Nadzwyczajnie obfity i piękny jest skład towarów jedwabnych i bronzów. Trzecia część 80 fortepianów na widok wystawionych jest z kraiowego drzewa. Dowcipne i wygodne jest schowanie mapp fabrykanta papieru Susse: mappy na płótnie przykleione i na walcach pozwilane znajduią się w szufladach; gdy się która z tych wyciąga, żądana mappa się rozwija; przez nacisnienie sprężyny sama powraca do szuflady.

W pierwszej galeryi Luwru, gdzie wystawione są wyroby ze złota, porcelany, bronzu, krzysztalów i mozaik, widzieć można znakomitą sztukę, największą pewnie iaką widziano we Francyi od czasów Ludwika XIV pomiędzy robotami złotników. Jest to srebrny relikwiarz, na którym spoczywać może całe ciało Ś. Wincentego de Paula, z baldakinem, koło którego umieszczone są 4 figury aniołów w wielkości dochodzącej połowy naturalney. Cała sztuka jest 7 stop długa a 5 stop wysoka, i bardzo dokładnie robiona. Jest to dar Arcybiskupa paryzkiego ofiarowany Bractwu tego Świętego. Kosztuje 50 tysięcy franków. Tenże artysta (P. Odiot młodszy) wystawił N. Panę z srebra w naturalney wielkości, którą Król darował tutejszej katedrze. Ganią rysunki bardzo wielu figur bronzowych misternie i bogato wypracowanych.

z Jass.

— List z Jass, przez gońca nadesłany, smutną głosi wiadomość o wielkim pożarze, który d. 31 Lipca wielką część miasta tego obrócił w perzynę.

— 1 Sierpnia o godzinie 2 po południu. —

„Dzień wczorajszy był dla miasta Jass dniem żalu i rozpacz. O godzinie 2½ wybuchnął ogień z domu Spatara *Illie Izmeo*, w sąsiedztwie konsulat rosyjskiego. Gwałtowny wiatr północno-wschodni poroznosił palące się gonty z dachu do rozmaitych w kierunku tym leżących części miasta, a w ciągu kwadransa przeszło dzieśnięć domów, w kilku od siebie oddległych miejscach, stało w płomieniach. Wicher coraz się wzmacniał, a straszliwe płomienie szerzyły się jak morze, i wszystko co spotykały z niewypowiedzianą porywały szybkością. Pomoc ludzka nie była podobna, i każdy był kontent iż może ocalić życie. Od domu Spatara *Izmeo* wszedł aż do bliskości konsulat francuzkiego, a w bok z jednej strony aż do strumyka *Bachuli*, z drugiej strony aż do klasztoru *Fromosa*, do tej chwili wszystko zostało obrócone w perzynę. — Więcej jak trzecia część miasta, i to właściwie piękniejsze zabudowania spłonęły. Około 800 domów, między którymi i dwór książęcy (rezydencya *Hospodara*) z wszystkimi kancelaryami, archiwami, pałace *Boiarów*: *Roznawana*, *Ghika*, *Palladi*, *Callimahi*, i t. d. stały się łupem rozrzuconego żywiołu. Szkoda jest niezmierna. Płomień ogarnął z szybkością płyskawicy ulicę główną prowadzącą do dworu Książęcego. Ulice nie są tu jak gdzieindziej brukowane kamieniami, lecz tylko deskami wykładane, które także natychmiast się zapaliły, a przez to wielu spożniającym się z ratunkiem swych rzeczy wszelka sposobność ucieczki została odjęta. Dotychczas przeszło 50 trupów wydobyto z gruzów. Książę sam ledwo miał czas z swoimi schronić się przez drzwi tylne. Misyonarze katolicy schronili się tylko skacząc z wysokiego muru, i wszyscy pozabawieni swego mienia znajdują się w gmachu K. C. aieneyi. Przeszło 10 tysięcy ludzi zostało bez schronienia i błąkać się w rozpacz.

„Z nadzwyczajnem natężeniem udało się ocalić gmach K. C. aieneyi i przyległe pomieszkankie kanclerza, które, przy mocnym powiewie wiatru, pędzącym rozpalone głównie na ich dachy, w widocznym były niebezpieczeństwie. — Widok okropniejszy nad wszelkie opisy był przy nadejściu nocy, — widok przestrzeni dochodzącej półmili w płomieniach. Do wszystkich tych nieszczęść przyłączyła się okoliczność, iż trzeba było wypuścić wszystkich za karę uwięzionych, ponieważ dom kary, *temnica*, gdzie byli osadzeni, także się zapalił. Złoczyńcy ci połączeni z inną hordą zagrozili reszcie miasta rabunkiem, i najgorliwszym tylko usiłowaniom władz i mieszkańców (przy czem C. K. poddani szczególnie się odznaczyli) udało się bandę tę utrzymać w porządku i nowemu zapobiedz nieszczęściu.

„Okropne było widowisko, gdy, następnego poranku, słońce czerwono jak krew wschodzą-

ce oświeciło zwaliska nieszczęśliwego miasta, i w miejscach gdzie wczoraj jeszcze zbytek i dobre mienie panowało, ujrano dziś ludzi błąkających się w rozpacz pomiędzy ruinami, zatrudnionych po większej części odkopywaniem z gruzów ciał swych krewnych lub przyjaciół.

„W chwili gdy list ten kończę, na nowo część miasta zapaliła się; wicher najeźszy lęczy, i tylko Wszechmocność obrońcą nas może od zupełnej zaguby.“

z Palestyny.

— Mniemamy zrobić przyjemność czytelnikom umieszczając dalsze szczegóły pobytu X. Desmazures w Ziemi Świętej. Oto jest drugi list jego pisany z Jerozolimy d. 10 Lutego.

— „W zeszłym miesiącu pisałem do ciebie, szanowny przyjacielu, donosząc o odprawionej w Betleem uroczystości, której pamiątka napełnia radością świat katolicki: rozszerzyłem się nieco nad szczegółami tych obrzędów, noszących tutaj szczególniejszy charakter, tak wymownym jest widok ziemi gdzie Odkupiciel świata chciał się narodzić; lecz byłem pewny że one potrafiły interessować wszystkich bogobojnych ludzi, a osobliwie czytelników pisma od tak dawna broniącego moralnych i świętych zasad. Daisiay, do monarchicznych serc się odzywam; a równie pod tym względem jak i pod względem religijnym, pewny jestem uwagi czytelników.

„Nasze oddalenie się z ziemi rodzinnej nie przeszkadza ażebyśmy nie mieli zawsze duszą i sercem łączyć się z tymi którzy wiernie chowają uczucia monarchiczne. Nie zadziwi cię przeto, iż, w smutnym dniu 21 Stycznia, przyjaciel twój obchodził tę pamiątkę żałobną na górze Golgota. O godzinie w której przed 34 laty król nasz opuszczał próg więzienia udając się po męczeński wieniec na rusztowanie, o tejże samej godzinie, ja wychodziłem z więzienia poświęconego boleściami Jezusa Chrystusa; i złożyłem świętą ofiarę niewinnego baranka na prawdziwej Kalwaryi, na pamiątkę owej chwili w której Ludwik XVI dopełnił ofiary na drugiej Kalwaryi, błagając niebo za pomyślność Francji.

„Po mszy ś. odprawiłem stacye przy wszystkich ołtarzach znajdujących się w tém świętym miejscu, przesyłając modły do Boga za drogie potomstwo świętego Króla, to jest za naszego dostojnego monarchę i jego godnego syna, za dwie bohaterkie księżniczki które są chlubą tronu, za młodocianą gałąź mającą być wkrótce najpiękniejszą jego ozdobą, i nakoniec za owo cudowne dziecko, od losów którego zależą losy wnuków naszych.

„P. Champmartin odda ci moje lisy: jest to niezmordowany człowiek; prace jego staną się kiedyś zaszczytem dla Francji, a razem, jak się spodziewam, korzystne dla biednych stróżów Ziemi Świętej, których nędzy bardzo mało zapobiega dotąd jałmużna wiernych. Za powrotem Xiędza Prałata, z którym tylko przez chwilę widziałem się na Libanie, prześlemy

wam dzięki które się należą osobom przykładającym się do tego świętego dzieła, a szanownemu Biskupowi orleańskiemu ogólny kwit na summy złożone tutejszemu zgromadzeniu.

ROZMAITOŚCI.

— Loterye zrzędziły tak smutne skutki w kantonie St. Gallon, iż rząd musiał przeciw temu bardzo ostre środki postanowić. Tak, loterya na zawsze zostanie zabroniona. Żaden kolektor nie będzie cierpiany. Na przewinających kara pieniężna zostanie rozciągnięta. Długi pochodzące z loteryi będą uważane iako niemogące być poszukiwanemi podobnie iak kartowe.

— Chor muzyki stojącego w Laudau batalionu strzelców bawarskich przedsięwziął podróż artystyczną, i już w Sztuttgardzie, Auspurgu i Monachium wielkie odebrał pochwały. Chór ten muzyki zamyśla i winnych większych miastach Bawaryi w ciągu bieżącego lata dać rolę gościnne.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

ROZKAZ DZIENNY

DO WOYSKA POLSKIEGO.

W kwaterze głównej w Warszawie. Dnia 13 Sierpnia 1827 roku.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Otrzymują urlopy.

W korpusie artylerji i inżynierów.

Podpułkownik inżynierów Kołaczkowski, na dni 22, w Wielkie Xięstwo Poznańskie.

W iędzie.

W pułku 2 ułanów, Kapitan Domański, na dni 16, do Galicyi austriackiej.

W szkole aplikacyjnej.

Kapitan Przedpelski, na dni 22 do Prus.

W korpusie inwalidów i weteranów.

Porucznik inwalidów Czyżewski, przedłużenie urlopu na dni 15, do Karlsbad i Tręczyna; Podporucznik weteranów Brzozowski na dni 10 do Krakowa.

Wykreślony zostaje z kontrol.

W piechocie.

W pułku strzelców pieszych Jego Cesarsko-Króleskiej Mości nro 1, Podporucznik Leon Kosiński, zmarły w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b.

Naczelnny Wódz:

(Podpisano) KONSTANTY,

W. X. R.

Zgodno z oryginałem:

p. t. ob. Szefa sztabu głównego,

Pułkownik Żwan.

Kommissya województwa mazowieckiego.

Wzywa niniejszem sukcesorów s. p. Grzegorza Nadratowskiego, byłego w latach 1817⁵ dzierżawcy folwarku Patrowo, w ekonomii Kowal, aby, celem ostatecznego ze skarbem, tak z wypłatności co do lat 1817⁵, iak z wykonania warunków kontraktowych co do całej tenuty, obrachowania, w ciągu trzech miesięcy od daty niniejszego wezwania stawili się niezawodnie w biurze sekcji ekonomicznej, przy Kommissyi województwa mazowieckiego, posiedzenia swe w domu

rządowym przy ulicy Przejazd nro 646 odbywającej. A zarazem ostrzega ich Kommissya wojewódzka, że, w razie niestawienia się w terminie oznaczonym, rachunek zaocznie sporządzonym, i należność skarbową z ich majątku, a eventualiter z kaucyi, ściągniętą zostanie.

W Warszawie, dnia 13 Czerwca 1827 roku.

Radca stanu, Prezes:

R. Rembieliński.

Sekretarz ilny, Filipecki

Kommissya województwa mazowieckiego.

Zawiadomiona przez Kommissarza obwodu gostyńskiego, iż zarządzona na dzień 25 Czerwca r. b. minus licytacya na antreprzyę reparacyi kościoła we wsi Radzieiowie dla braku konkurentów do skutku nie przysła, — Kommissya wojewódzka przeto oznaczyła takową powtórnie na dzień 6 Września r. b., godzinę 11 z rana, którą Kommissarz obwodu w biurze swem w mieście Kutnie odbywać będzie. O warunkach licytacyi powziąć można wiadomość w biurze Kommissarza obwodu rzeczzonego. Licytacya zaczynać się będzie po potrąceniu kosztów na drzewo bezpłatnie z lasów rządowych udzielić się mające od summy złp. 2518 gr. 26 anslagiem wyrachowanej; — każdy zatem chęć podjęcia się tej antreprzyi mający, w terminie i miejscu oznaczonym znajdować się zechce.

W Warszawie, dnia 24 Lipca 1827 roku.

Za Radę stanu, Prezesa:

Referendarz stanu, Kommissarz wdzki,

Kożuchowski.

Za Sekretarza ilnego:

Komierowski.

Sąd pokoju powiatu mławskiego.

Ponieważ termin do nowej regulacyi hypotecznej części wsi Charzyn Szatkowiat w pcie mławskim województwie płockiem położonej, a prawem własności do Franciszka i Józefa Charzyńskich, iako sukcesorów Jakóba Charzyńskiego należącej, z dniem 21 Marca r. b. bezskutecznie upłynął; — zawiadamia interessantów: iż, stósownie do postanowienia sądu swego z dnia 9 Kwietnia r. b., nowy termin do regulacyi tejże części na dzień 17 Listopada r. b. przeznaczony został.

Wzywa ich przeto, aby, do takowej, osobicie, lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacyi podali, i w dokumenta prawa ich udowodniające zaopatrzyli ię. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzyi w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołany, w terminie do regulacyi nie stawił się; tenże, na żądanie któregokolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 złotych skazany zostanie, i, podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzyi, iaka w skutek aktu regulacyi wydaną będzie, nastąpi d. 30 Listopada r. b., na publicznem posiedzeniu sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od nię upływać zacznie. Interessowani przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu, ogłoszeniu ię przytomnymi być powinni.

Mława, dnia 6 Sierpnia 1827 r.

Podsędek, Zieliński.